

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2010/64/EU

af 20. oktober 2010

om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, andet afsnit, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Belgien, Forbunds-
republikken Tyskland, Republikken Estland, Kongeriget Spanien,
Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdø-
ømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken
Østrig, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken
Finland og Kongeriget Sverige ⁽¹⁾,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et
område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Ifølge
formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds
møde i Tammerfors den 15. og den 16. oktober 1999,
særlig punkt 33, bør princippet om gensidig anerken-
delse af domme og andre afgørelser fra retsmyndigheder
være hjørnesteinen i det retlige samarbejde på det civilret-
lige og det strafferetlige område inden for Unionen,
eftersom udvidet gensidig anerkendelse og den nødven-
dige tilnærmelse af lovgivningen vil lette samarbejdet
mellem kompetente myndigheder og retsbeskyttelsen af
personers rettigheder.

(2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstem-
melse med konklusionerne fra Tammerfors et program
med foranstaltninger til at gennemføre princippet om
gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager ⁽³⁾. Det
fastslås i indledningen til programmet, at gensidig aner-
kendelse »ikke kun skal gøre det muligt at styrke samar-
bejdet mellem medlemsstaterne, men også beskyttelsen af
personers rettigheder«.

(3) Gennemførelsen af princippet om gensidig anerkendelse
af afgørelser i straffesager forudsætter, at medlemssta-
terne har tillid til hinandens strafferetlige systemer.
Omfanget af den gensidige anerkendelse hænger
snævert sammen med en række parametre, herunder
mekanismerne for beskyttelse af mistænkte eller tiltalte
rettigheder og fælles minimumsstandarder, der er
nødvendige for at lette anvendelsen af princippet om
gensidig anerkendelse.

(4) Gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager kan kun
fungere effektivt, når der hersker tillid, således at ikke
blot retsmyndighederne, men alle aktører i strafferetspro-
cessen opfatter andre medlemsstaters retsmyndigheders
afgørelser som svarende til deres egne, hvilket forud-
sætter ikke blot tillid til tilstrækkeligheden af andre
medlemsstaters regler, men også tillid til, at disse regler
anvendes korrekt.

(5) Artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af
menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder
(i det følgende benævnt »den europæiske menneskeret-
hedskonvention«) og artikel 47 i Den Europæiske Unions
charter om grundlæggende rettigheder (i det følgende
benævnt »chartret«) beskytter retten til en retfærdig retter-
gang. Artikel 48, stk. 2, i chartret garanterer respekten
for retten til et forsvar. Dette direktiv respekterer disse
rettigheder og bør gennemføres i overensstemmelse
hermed.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 18.3.2010, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.6.2010 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.10.2010.

⁽³⁾ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10.

- (6) Selv om samtlige medlemsstater er part i den europæiske menneskerettighedskonvention, har erfaringerne vist, at dette ikke i sig selv altid giver en tilstrækkelig grad af tillid til andre medlemsstaters strafferetssystemer.
- (7) En styrkelse af den gensidige tillid kræver en mere konsekvent gennemførelse af de rettigheder og garantier, der er fastsat i artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention. Der kræves ligeledes en videreudvikling inden for Unionen af mindstestandarderne i den europæiske menneskerettighedskonvention og chartret ved hjælp af dette direktiv og andre foranstaltninger.
- (8) Artikel 82, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde giver mulighed for at fastsætte minimumsregler gældende i medlemsstaterne for at lette den gensidige anerkendelse af domme og retsafgørelser samt det politimæssige og retlige samarbejde i straffesager med en grænseoverskridende dimension. I den nævnte artikels andet afsnit, litra b), henvises til, at »enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen« er et af de områder, hvor der kan fastsættes minimumsregler.
- (9) Fælles minimumsregler bør føre til øget tillid til alle medlemsstaternes strafferetssystemer, hvilket igen bør føre til et mere effektivt retligt samarbejde i et klima af gensidig tillid. Sådanne fælles minimumsregler bør fastsættes på områderne tolkning og oversættelse i straffesager.
- (10) Den 30. november 2009 vedtog Rådet en resolution om den såkaldte køreplan med henblik på at styrke mistænkt eller tiltalt proceduremæssige rettigheder i straffesager⁽¹⁾. Køreplanen behandler de forskellige spørgsmål ét ad gangen og indeholder en opfordring til at træffe foranstaltninger vedrørende retten til oversættelse og tolkning (foranstaltning A), retten til oplysninger om rettigheder og om tiltalen (foranstaltning B), retten til juridisk rådgivning og retshjælp (foranstaltning C), retten til kommunikation med pårørende, arbejdsgivere og konsulære myndigheder (foranstaltning D) og særlig beskyttelse af mistænkte eller tiltalte, som er sårbare (foranstaltning E).
- (11) I Stockholmprogrammet, der blev vedtaget den 10. december 2009, udtrykte Det Europæiske Råd tilfredshed med køreplanen og gjorde den til en del af Stockholmprogrammet (punkt 2.4.). Det Europæiske Råd understregede køreplanens ikke-udtømmende karakter ved at opfordre Kommissionen til at undersøge yderligere elementer af mistænkt og tiltalt proceduremæssige minimumsrettigheder samt om at vurdere, hvorvidt der er behov for at behandle andre emner, såsom princippet om uskyldsformodning, med henblik på at fremme et bedre samarbejde på dette område.
- (12) Dette direktiv vedrører foranstaltning A i køreplanen. Det fastlægger fælles minimumsregler til brug på området for tolkning og oversættelse i straffesager for at øge den gensidige tillid mellem medlemsstaterne.
- (13) Dette direktiv er baseret på Kommissionens forslag af 8. juli 2009 til Rådets rammeafgørelse om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager, og på Kommissionens forslag af 9. marts 2010 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om retten til tolke- og oversættersbistand i straffesager.
- (14) Retten til tolke- og oversætterbistand for de personer, der ikke taler eller forstår det sprog, der anvendes i retssagen, er fastlagt i artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention som fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Dette direktiv fremmer anvendelsen af denne ret i praksis. Med henblik herpå er hensigten med dette direktiv at sikre mistænkt eller tiltalt ret til tolkning og oversættelse i straffesager med henblik på at sikre deres ret til en retfærdig rettergang.
- (15) Rettighederne i henhold til dette direktiv bør også, som nødvendige ledsageforanstaltninger, finde anvendelse på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre⁽²⁾ inden for rammerne af dette direktiv. De fuldbyrdende medlemsstater bør levere og afholde omkostningerne til tolkning og oversættelse for de eftersøgte, der ikke taler eller forstår det sprog, der anvendes i retssagen.
- (16) I visse medlemsstater har andre myndigheder end en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager kompetence til at pålægge sanktioner for relativt mindre lovovertrædelser. Dette kan være tilfældet for f.eks. færdselsforseelser, som begås i stort omfang, og som konstateres efter færdselskontrol. I sådanne situationer ville det ikke være rimeligt at kræve, at den kompetente myndighed sikrer alle de rettigheder, der følger af dette direktiv. Hvis lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at en sådan myndighed kan pålægge sanktioner for mindre lovovertrædelser, og der er ret til appel til en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager, bør dette direktiv derfor kun finde anvendelse på sager ved domstolen med kompetence til afgørelse af straffesager efter en sådan appel.

⁽¹⁾ EUT C 295 af 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

- (17) Dette direktiv bør sikre, at der findes gratis og fyldestgørende sproglig bistand, som giver mistænkte eller tiltalte, der ikke taler eller forstår det sprog, der anvendes i straffesagen, mulighed for fuldt ud at udøve deres ret til et forsvar, og som sikrer en retfærdig rettergang.
- (18) Der bør stilles tolkning til rådighed for de mistænkte eller tiltalte straks. Hvis der går en vis tid, før der kan stilles tolkning til rådighed, bør dette dog ikke udgøre en overtrædelse af kravet om, at der straks skal stilles tolkning til rådighed, såfremt den forløbne tid er rimelig under de pågældende omstændigheder.
- (19) Kommunikation mellem den mistænkte eller tiltalte og dennes advokat bør tolkes i overensstemmelse med dette direktiv. Den mistænkte eller tiltalte bør bl.a. have mulighed for at forklare sin advokat sin version af begivenhederne, påpege udsagn, som vedkommende er uenig i, og gøre sin advokat opmærksom på faktiske forhold, der bør fremdrages til vedkommendes forsvar.
- (20) Med henblik på at forberede forsvaret bør kommunikationen mellem den mistænkte eller tiltalte og dennes advokat i direkte forbindelse med afhøringer eller andre høringer under sagen eller i forbindelse med indgivelse af en klage eller andre proceduremæssige anmodninger, f.eks. en anmodning om kaution, tolkes, når det er nødvendigt for at sikre en retfærdig rettergang.
- (21) Medlemsstaterne skal sikre, at der er fastlagt procedurer eller mekanismer til at klarlægge, om mistænkte eller tiltalte taler og forstår det sprog, der benyttes i retssagen, og om de har behov for tolkebistand. En sådan procedure eller mekanisme indebærer, at de kompetente myndigheder på en passende måde, herunder ved at høre den mistænkte eller tiltalte, kontrollerer, om vedkommende forstår og taler det sprog, der benyttes i straffesagen, og om den pågældende har behov for tolkebistand.
- (22) Tolke- og oversættelsesbistand efter dette direktiv bør ydes på den mistænkte eller tiltaltes modersmål eller på et andet sprog, som den pågældende taler eller forstår, med henblik på at give vedkommende mulighed for fuldt ud at udøve sin ret til et forsvar og at sikre en retfærdig rettergang.
- (23) Respekten for retten til tolke- og oversætterbistand i dette direktiv bør ikke tilsidesætte andre proceduremæssige rettigheder i den nationale lovgivning.
- (24) Medlemsstaterne bør sikre, at det kan kontrolleres, at den ydede tolke- og oversætterbistand er fyldestgørende, hvis de kompetente myndigheder i et givet tilfælde er blevet gjort opmærksomme herpå.
- (25) Mistænkte eller tiltalte eller personer, der er genstand for en sag til fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, bør have ret til at gøre indsigelse mod en afgørelse om, at der ikke er behov for tolkning, i overensstemmelse med procedurer i den nationale lovgivning. Denne ret medfører ikke en forpligtelse for medlemsstaterne til at tilvejebringe en separat mekanisme eller klageprocedure, hvorved en sådan afgørelse kan anfægtes, og den bør ikke få indvirkning på de tidsfrister, der gælder for fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre.
- (26) Såfremt tolkningens kvalitet anses for utilstrækkelig til at sikre retten til en retfærdig rettergang, bør de kompetente myndigheder have mulighed for at udskifte den udpegede tolk.
- (27) Omsorgspligten over for mistænkte eller tiltalte, der befinder sig i en potentielt svag position, navnlig på grund af fysisk funktionshæmning, der påvirker deres evne til at kommunikere effektivt, er et grundprincip i et retfærdigt retsvæsen. Anklagemyndigheden, de retshåndhævende myndigheder og retsmyndighederne bør derfor sikre, at disse personer sættes i stand til reelt at udøve deres rettigheder i dette direktiv f.eks. ved at tage hensyn til enhver potentiel sårbarhed, der påvirker deres evne til at følge sagen og gøre sig forståelige, og ved at træffe hensigtsmæssige initiativer for at sikre, at disse rettigheder garanteres.
- (28) Benyttes der videokonferencer med henblik på fjerntolkning, bør de kompetente myndigheder kunne anvende de redskaber, der er udviklet i forbindelse med europæisk e-justice (f.eks. oplysninger om domstole med videokonferenceudstyr eller -vejledning).
- (29) Dette direktiv bør evalueres på grundlag af de praktiske erfaringer, der gøres. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, bør det ændres med henblik på at forbedre de heri fastsatte garantier.

- (30) Sikring af en retfærdig rettergang kræver, at væsentlige dokumenter eller i det mindste relevante passager af sådanne dokumenter oversættes til fordel for den mistænkte eller tiltalte i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv. Visse dokumenter bør altid betragtes som væsentlige med henblik herpå og bør derfor oversættes, som f.eks. enhver afgørelse om frihedsberøvelse, ethvert anklageskrift og enhver dom. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør på eget initiativ eller efter anmodning fra den mistænkte eller tiltalte eller fra dennes advokat afgøre, hvilke andre dokumenter der er væsentlige for at sikre en retfærdig rettergang, og som derfor også bør oversættes.
- (31) Medlemsstaterne bør lette adgangen til nationale databaser over juridiske oversættere og tolke, når sådanne databaser findes. I denne sammenhæng bør der vises særlig opmærksomhed vedrørende målet om at give adgang til eksisterende databaser via e-justice-portalen som planlagt i den flerårige handlingsplan for 2009-2013 vedrørende europæisk e-justice af 27. november 2008 ⁽¹⁾.
- (32) Dette direktiv bør fastsætte minimumsregler. Medlemsstaterne bør kunne udvide rettighederne i dette direktiv for at give et højere beskyttelsesniveau også i situationer, der ikke udtrykkeligt omhandles i dette direktiv. Beskyttelsesniveauet bør aldrig komme under de standarder, der er fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention eller i chartret som fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols eller Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.
- (33) Bestemmelserne i dette direktiv, som svarer til de rettigheder, der garanteres ved den europæiske menneskerettighedskonvention og ved chartret, bør fortolkes og gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder som fortolket i relevant retspraksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og ved Den Europæiske Unions Domstol.
- (34) Målet for dette direktiv, nemlig at fastsætte fælles minimumsregler, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (35) I medfør af artikel 3 i protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongerige og Irland for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (36) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger regler vedrørende rettighederne til tolke- og til oversætterbistand i straffesager og sager i forbindelse med fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre.
2. De i stk. 1 omhandlede rettigheder finder anvendelse på en person fra det tidspunkt, den pågældende af de kompetente myndigheder i en medlemsstat ved officiel meddelelse eller på anden vis underrettes om, at den pågældende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, indtil der falder endelig dom, hvilket betyder den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende har begået den strafbare handling, herunder i givet fald strafudmåling og afgørelse af en eventuel anke.
3. Hvis lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at andre myndigheder end en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager kan pålægge sanktioner for mindre lovovertrædelser, og pålæggelsen af sanktioner kan appelleres til en sådan domstol, finder dette direktiv kun anvendelse på retssager ved den pågældende domstol efter en sådan appel.

⁽¹⁾ EUT C 75 af 31.3.2009, s. 1.

4. Dette direktiv berører ikke national lovgivning vedrørende tilstedeværelsen af en advokat under alle stadier af straffesagen og ej heller nationale lovgivning vedrørende den mistænkte eller tiltaltes ret til aktindsigt i straffesager.

Artikel 2

Ret til tolkning

1. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte, som ikke taler eller forstår det sprog, der anvendes i straffesagen, straks tilbydes tolkning i kontakten med straffesagens efterforsknings- og retsmyndigheder, herunder under politiafhøringer, samtlige retsmøder og andre nødvendige mellemliggende høringer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles tolkebistand til rådighed for kommunikationen mellem den mistænkte eller tiltalte og dennes advokat i direkte forbindelse med afhøringer eller andre høringer under sagen eller i forbindelse med indgivelse af en klage eller andre proceduremæssige anmodninger, når det er nødvendigt for at sikre en retfærdig rettergang.

3. Retten til tolkebistand i stk. 1 og 2 omfatter passende bistand til personer med nedsat hørelse eller talebesvær.

4. Medlemsstaterne sikrer, at der er fastlagt procedurer eller mekanismer til at klarlægge, om den mistænkte eller tiltalte forstår og taler det sprog, der benyttes i retssagen, eller om vedkommende har behov for tolkebistand.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den mistænkte eller tiltalte i overensstemmelse med procedurerne i den nationale lovgivning har ret til at gøre indsigelse mod en afgørelse om afslag på tolkebistand, og, hvis der er stillet tolkebistand til rådighed, har mulighed for at klage over, at kvaliteten af tolkningen ikke er tilstrækkelig til at sikre en retfærdig rettergang.

6. Der kan i givet fald anvendes kommunikationsteknologi såsom videokonference, telefon eller internet, medmindre tolkens fysiske tilstedeværelse er nødvendig for at sikre en retfærdig rettergang.

7. I sager i tilknytning til fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre sikrer den fuldbyrdende medlemsstat, at dens kompetente myndigheder i overensstemmelse med denne artikel yder

tolkebistand til en person, som er genstand for en sådan sag, og som ikke taler eller forstår det sprog, der anvendes under sagen.

8. Den tolkebistand, der ydes i henhold til denne artikel, skal være af en tilstrækkelig god kvalitet til at sikre en retfærdig rettergang, navnlig ved at sikre, at den mistænkte eller tiltalte har kendskab til sagen mod den pågældende og er i stand til at udøve retten til et forsvar.

Artikel 3

Ret til oversættelse af væsentlige dokumenter

1. Medlemsstaterne sikrer, at en mistænkt eller tiltalt, som ikke forstår eller taler det sprog, der anvendes i straffesagen, inden for en rimelig tid får en skriftlig oversættelse af alle dokumenter, der er væsentlige for at sikre, at vedkommende er i stand til at udøve retten til et forsvar, og for at garantere en retfærdig rettergang.

2. Væsentlige dokumenter omfatter enhver afgørelse om frihedsberøvelse, ethvert anklageskrift og enhver dom.

3. De kompetente myndigheder beslutter i alle konkrete tilfælde, om noget andet dokument er væsentligt. Den mistænkte eller tiltalte eller dennes advokat kan indgive en begrundet anmodning herom.

4. Der stilles ikke krav om, at passager i væsentlige dokumenter, som ikke er relevante for, at den mistænkte eller tiltalte kan få kendskab til sagen mod vedkommende, bliver oversat.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den mistænkte eller tiltalte i overensstemmelse med procedurerne i den nationale lovgivning har ret til at gøre indsigelse mod en afgørelse om ikke at oversætte dokumenter eller passager heraf og, hvis der er stillet en oversættelse til rådighed, har mulighed for at klage over, at oversættelsens kvalitet ikke er tilstrækkelig god til at sikre en retfærdig rettergang.

6. I sager i forbindelse med fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre sikrer den fuldbyrdende medlemsstat, at dens kompetente myndigheder giver enhver person, som er genstand for en sådan sag, og som ikke forstår det sprog, den europæiske arrestordre er udfærdiget på, eller som den er blevet oversat til af den udstedende medlemsstat, en skriftlig oversættelse af nævnte dokument.

7. Som undtagelse fra de generelle regler i stk. 1, 2, 3 og 6 kan der gives en mundtlig oversættelse eller et mundtligt sammendrag af væsentlige dokumenter i stedet for en skriftlig oversættelse, forudsat at en sådan mundtlig oversættelse eller et sådant mundtligt sammendrag ikke vanskeliggør en retfærdig rettergang.

8. Ethvert afkald på retten til oversættelse af de i denne artikel omhandlede dokumenter forudsætter, at den mistænkte eller tiltalte forudgående har modtaget juridisk rådgivning eller på anden måde har opnået fuldt kendskab til konsekvenserne af at give afkald på denne ret, samt at den pågældende utvetydigt og frivilligt har givet afkald på den.

9. Den oversættelsesbistand, der ydes i henhold til denne artikel, skal være af en tilstrækkelig god kvalitet til at sikre en retfærdig rettergang, navnlig ved at sikre, at den mistænkte eller tiltalte har kendskab til sagen mod den pågældende og er i stand til at udøve retten til et forsvar.

Artikel 4

Udgifter til tolkning og oversættelse

Medlemsstaterne afholder de udgifter til tolkning og oversættelse, der følger af anvendelsen af artikel 2 og 3, uanset udfaldet af sagen.

Artikel 5

Tolkningens og oversættelsens kvalitet

1. Medlemsstaterne skal træffe konkrete foranstaltninger for at sikre, at den tolkning og oversættelse, der ydes, opfylder kvalitetskravene i artikel 2, stk. 8, og artikel 3, stk. 9.

2. Med henblik på at fremme en fyldestgørende tolke- og oversætterbistand og effektiv adgang dertil bestræber medlemsstaterne sig på at oprette et eller flere registre over uafhængige tolke og oversættere med passende kvalifikationer. Når dette eller disse registre er oprettet, stilles de, hvor det er hensigtsmæssigt, til rådighed for advokater og relevante myndigheder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at tolke og oversættere overholder deres tavshedspligt i forbindelse med den tolke- og oversætterbistand, der ydes i henhold til dette direktiv.

Artikel 6

Uddannelse

Med forbehold af retsvæsenets uafhængighed og forskelle i opbygningen af retssystemerne i Unionen tilskynder medlemsstaterne dem, der er ansvarlige for uddannelse af dommere, anklagere og andet personale i retsvæsenet, der er involveret i straffesager, til at vise særlig opmærksomhed vedrørende de særlige forhold ved at kommunikere ved hjælp af en tolk, således at der sikres en effektiv kommunikation.

Artikel 7

Protokollering

I tilfælde af, at en mistænkt eller tiltalt har været i afhøring eller høring af efterforsknings- eller retsmyndigheder med bistand fra en tolk, jf. artikel 2, at der er blevet stillet en mundtlig oversættelse eller et mundtligt sammendrag af væsentlige dokumenter til rådighed i en sådan myndigheds nærvær, jf. artikel 3, stk. 7, eller at en person har givet afkald på retten til oversættelse, jf. artikel 3, stk. 8, sikrer medlemsstaterne, at dette føres til protokols i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning.

Artikel 8

Klausul om garanti mod forringelser

Intet i dette direktiv kan fortolkes som en begrænsning eller fravigelse af nogen af de rettigheder eller proceduremæssige garantier, som måtte være sikret i henhold til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, andre relevante folkeretlige regler eller lovgivningen i en medlemsstat, som yder et højere beskyttelsesniveau.

Artikel 9

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 27. oktober 2013.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

3. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 10

Rapport

Kommissionen forelægger senest den 27. oktober 2014 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, om nødvendigt ledsaget af forslag til lovgivningsmæssige retsakter.

Artikel 11

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 12***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. oktober 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

O. CHASTEL

Formand
